

Pesten of niet?

Onderstaande casussen bespraken we tijdens de informatieavond van 8 september 2015 in het plenaire gedeelte.

Onder elke casus staat beschreven wat de reacties van de ouders tijdens de avond waren.

Casus 1: Mehmet

Tijdens het buitenspelen komt Mehmet naar de pleinwacht. "Ik mag niet meedoen met voetballen." De leerkracht heeft niet gezien wat er is gebeurd.

Terwijl de leerkracht en Mehmet teruglopen naar de voetballende kinderen, vertelt hij wat er is gebeurd: "De bal ging uit, toen wilde ik 'm pakken en ingooien. Maar Leo was me voor. En die zei: 'Ga weg, ik gooi de bal weer in.'"

Bij de groep haalt de leerkracht Leo erbij, die hetzelfde verhaal vertelt. De leerkracht legt uit dat dit voor Mehmet voelt als dat hij niet meer mee mag doen. Leo: "Dat bedoelde ik niet. Ik wilde alleen zelf de bal ingooien en daarvoor had ik plaats nodig."

Reacties ouders

Dit is geen pesten. Het gaat om miscommunicatie. Het gebeurt eenmalig.

NB: Mehmet vertelt thuis wellicht wél dat hij gepest is. De andere kant van het verhaal hoor je dan als ouders niet (altijd).

Casus 2: Linette

Linette staat in haar eentje op het plein, met haar hoofd naar beneden. Als de leerkracht vraagt wat er aan de hand is, vertelt ze dat ze alweer niet mee mag doen met haar vier vriendinnen. "Ze zeggen dat ze met zijn vieren willen spelen."

Dit verhaal navragend, komt het overeen.

Linette is verdrietig. Ze mag wel vaker niet meedoen, zegt ze.

De leerkracht bespreekt ter plekke met de kinderen hoe dit voor Linette voelt, hoe het voor hen zou voelen en de kinderen accepteren dat Linette nu weer meedoet.

Reacties ouders

Dit is pesten. Het gebeurt stelselmatig, kinderen sluiten Linette buiten. Ze mag nu wel weer meedoen, maar het is de vraag of dat morgen weer mag.

Wel vreemd dat zij de kinderen vriendinnen noemt. (Dit kan voor kinderen wel zo werken; het ene moment zitten ze elkaar in de weg, het volgende moment zijn ze weer dikke maatjes.)

Casus 3: William

William is boos. Hij wil in de schommel, maar mag van andere kinderen niet erbij. Ze stoppen niet met schommelen als hij daar (eerst vriendelijk, daarna boos) om vraagt, zodat hij erbij kan.

Hij gaat naar de leerkracht op het plein, die het niet heeft gezien.

"Dat doen ze nou altijd! Ik mag nooit erbij op de schommel!" zegt hij luid tegen de leerkracht.

Bij de schommel zeggen de kinderen in de schommel dat hij zo boos doet en hij daarom niet mee mag doen. "Bovendien zitten we er al met zijn zessen in en zes is het maximum."

"Ja, maar ik mag nooit in de schommel." "Jij doet ook altijd zo boos."

Reacties ouders

Dit is niet direct pesten. Door de woorden 'nooit' en 'altijd' lijkt het stelselmatig te gebeuren, maar de vraag is of dit klopt. Zaak voor de volwassenen dit in de gaten te houden.

Casus 4: Max

Max kan niet tegen onrechtvaardigheid. Als hij vindt dat anderen hem onrecht aandoen, vindt hij het heel moeilijk om dan rustig te blijven en uit zich snel fysiek. Kinderen weten dit van hem. Het is al vaak in de klas ter sprake geweest.

Tijdens de gymles, schopt Jordy tijdens het voetballen de bal expres bij Max uit zijn handen. Max ontploft. Het duurt een tijd voor hij voor rede vatbaar is en weer wil praten. Als hij eenmaal is gekalmeerd, geeft hij aan dat Jordy het expres deed. Ook zegt hij erbij: "Iedereen weet dat ik snel boos word, maar dan doet Jordy dat expres toch. Dat vind ik niet fijn. Ik wil niet boos worden, maar ik kan er niets aan doen."

Reacties ouders

Sommige ouders zeggen: "Als het één keer gebeurt, is het niet direct pesten. Wel iets om in de gaten te houden."

Andere ouders zeggen: "Dit is pesten, want kinderen weten van Max dat hij snel boos wordt en Jordy daagt hem expres uit, met het gewenste effect tot gevolg."

Eén keer kan het gebeuren – in deze casus is nog geen sprake van stelselmatig opjutten – maar gebeurt dit vaker (niet per se door dezelfde persoon) dan is het zéker pesten.

Reacties ouders (n.a.v. William en Max)

Wat doet de school met kinderen zoals William en Max?

Wij bespreken oppervlakkig het gedrag met de kinderen in de groep, maar kunnen daarbij (net zo min als met andere ouders) niet te diep ingaan op privacygevoelige informatie.

Individueel maken wij met het kind en de betreffende ouders afspraken om te oefenen anders te reageren en evt. verdere hulp te zoeken.

In het kader van passend onderwijs zullen vaker kinderen op school blijven, die eerder naar andere vormen van onderwijs gingen. We worstelen er op dit moment nog mee hoe we daar precies mee om moeten gaan. Op korte termijn zullen we hierover afspraken maken en beleid opstellen. Dit wordt in de MR besproken en vervolgens gepubliceerd op onze website.